

Pietarissa 18.04. 2018

Merja Kramsun Uutiskirje 1/ 2018

Hyvät nimikkoseurakuntani: Alajärvi, Lapua, Laihia, Seinäjoki, Taipalsaari, Jämijärvi, Lauritsala, Rautavaara ja Sulkava!

Rakkaat ystävät eri puolilla maailmaa!

” Herää ylistämään Herraa! Armonsade lankeaa. Hengen lahja virran lailla janoavat virvoittaa. Maasta maahan Herran sana niin kuin liekki etenee, sytyttäen, lämmittäen sydämiä valaisee. ”

Virsi 148: 2

Saattaen vaihdettava

Ylläolevan virsi laulettiin kotiseurakunnassani meille lähtijöille loppiaisena. Sen sanoissa onkin oikeastaan sanottu tiiviisti kaikki se valtava ilo ja siunaus mitä sain kokea kaikissa nimikkoseurakunnissani ympäri rakkaan isänmaamme. Armonsateesta saimme kaikki iloita ja Hengen lahjoista virvoittua. Sellaisia toivon ja ilon virtoja haluaisinkin avata täällä Venäjällä ja Suomessakin. Jumalan Sana valaisee ja lohduttaa lähettäjiä ja lähtijöitä.

Kiitos kaikille mainoista järjestelyistä vierailujeni aikana, hyvistä kestityksistä, muistamisesta ja ennen kaikkea tuesta ja esirukouksista minun, Lähetysseuran ja Inkerin kirkon puolesta.

Takaisin kotiin

Kuule, eikö Sinustakin tämä maisema ole aika mukava? Näin kysyi minulta ystäväni Katja, kun istuimme hänen pienessä keittiössään, sangen runsaan, makeaa ja rasvaista (ja hyvää) syötävää notkuvan pöydän äärellä. Tuijotan läheisen kivitalon seinää ja siinä olevia satoja (tuhansia) ikkunoita ja niiden kirjavaa verhomuotia. Ehkä sana mukava ei ole paras mahdollinen kuvaamaan talon seinää, jonka rappauskin on jo nähnyt parhaat päivänsä. Kyllä minusta tämä maisema on sangen,...hm.urbaani, vastaan diplomaattisesti ja otan vielä yhden palan rahkapiirakkaa. Piirakan jälkeen katselemme Katjan parvekkeen kukat. Mahdumme juuri ja juuri parvekkelle. Kyllä tämä maisema on kaunis sittenkin, ajattelen. Onhan tämä maisema täynnä ystävien naurua ja rakkautta ja huolenpitoa. Ikoninurkan Kristus katsoo meitä lempeästi. Vapahtaja on läsnä, vastassa kotiin tulijaa. Hän varmasti ymmärtää, paitsi kaipuamme, kuin myös riemun sen täyttymyksestä.

Vanhat hyvät ajat

Paluumatkalla sementtilähiön läpi kultahampaisiin rahansa investoinut taksikuski muistelee kaiholla vanhoja hyviä aikoja: halpoja elintarvikkeita, vuokria, junalippuja ymv. Kuljettaja vaipuu jonnekin muistojensa maille unelmineen ja minä toivon hartaasti hänen muistavan myös liikennevalojen värien merkityksen. Taidatte ollakin Balttiasta, mies kyselee. Kun sanon olevani Suomesta kuljettaja alkaa kehua Suomea, hyvät tiet, erinomaiset elintarvikkeet, kovat sotilaat ja urheilukansa. Oma ulkomuotoni nyt kyllä ei puhu urheiluinnostuksesta. Kurvaamme ennätysajassa Jauhokujalle. Olipa mukava rupatella, mies virnistää kultahammasrivin takaa. Ymmärrätte meikäläisiä. Nähtävästi vaikenemiseni oli ymmärretty myöntymisen merkiksi. Tämä on hieno paikka omistaa huone (!), toteaa kuski, kun jalomielisesti en pyydä kuittia häneltä. Jätän hänet siihen uskoon, että asun yhteisasunnon huoneessa, keskellä vanhaa Pietaria, rakastan urheilua, kaipaen vanhoja hyviä aikoja ja syön suomalaisia elintarvikkeita ajellessani pitkin kotimaani hyviä maanteitä.

Konttorissa

Onneksi on jotain pysyväistä, kuten tämä kansliamme, työtoveri. Pysyväiset työntekijät ovat kyllä sangen positiivinen asia. Tammikuun pakkasaamuna pukeudun paikalliseen tapaan lammasturkkiin ja -lakkiin ja sulaudun mukavasti työhönsä kiirehtivään massaan Pietarin keskustassa. Kun vielä kiikutan kädessäni kakkulaatikkoa niin assimilaatio hipoo täydellisyyttä. Ei nyt ihan, minulla ei ole korkoja saappaissa..eikä huulipunaa... Istumme pitkään kahvilla ja mietin mihin se seitsemän kuukautta Suomessa oikein katosi? Pakko kai kuitenkin on uskoa, että välillä olin tosiaan kotimaassa. Onneksi minulla oli hyvä sijainen, toki lainassa Wycliffiltä eli Raamatunkääntäjiltä. Aloitan siis vain siitä mihin hän oli lopettanut: raporteja projekteista, uusia anomuksia, kokouksia, kirjeitä, käännöksiä, laskutuksia, piispan kalenteria ja matkoja, delegaatioiden matkoja, viisumeita ja työlupia, sekä litroitain kahvia ja teetä sekä kilokaupalla sokeria: no, hyvät tarjoilut- hyvä kokous.

Ihana kirkko

Se Inkerin kirkko on sitten ihana kirkko, totesi rakas ystävä seurapuheessaan. Voiko kirkkoa kuvata ihanaksi? Onko ihana siis hyväksyttävä teologisena terminä? Tottakai kirkkomme ovat ihanat, sisältä ja ulkoa, sanoo ekumeenisesti suuntautunut ortodoksiystäväni.

Ihana on Siion virtoinensa, ja Ihanat ovat Sinun asuinsijasi Herra Sebaot, sanotaan Vanhassa Testamentissakin. Voimme siis kutsua kirkkoa ihanaksi. Mutta kun kirkossa on sitä ja tätä ja tuotakin ja semmoista ja tämmöistä? Silti, sen vuoksi tai siitä huolimatta: kirkko, lunastuskalliolle rakennettu, on ihana.

Ihanat ovat myös ne virrat, jotka Evankeliumi avaa kulkemaan ihmisten sydämiin.

Haluan toivoa ja uskoa, että nämä virrat kulkevat myös vaivojen alla olevasta Inkerin kirkosta sen ystäväkirkkoihin ja yhtyvät yhdeksi virraksi. Se virta saa meitä janoisia juottaa elämän vedellä.

Siksi iloitsemme kirkkojen välisistä yhteyksistä, ja tätä varten te minut olette tänne lähettäneet.

Työ on vielä kesken: mutta sydänten siltaa pitkin kulkevien enkelten siipien äänet me jo kuulemme.

Kiitollisena siitä, että saan olla nimikkolähetinnee täällä Pietarissa

Merja Kramsu
c/o Inkerin kirkko
PL 189
53101 LAPPEENRANTA
merja.kramsu@felm.org

ILOITEN KIITÄMME:

- Hyvin sujuneesta polvileikkauksesta
- Riemullisista kohtaamisista nimikkoseurakunnissani Suomessa
- Ystävien tuomasta ilosta ja siunauksesta elämässäni
- Mahdollisuudesta tehdä työtä ja asua Pietarissa.
- Murmankin kirkon rakennusprojektin etenemisestä
- Rakkaista työtovereista Inkerin kirkossa
- Pääsiäisen tilaisuuksista Inkerin kirkossa

TOIVOSSA RUKOILEMME:

- Yhteiskuntarauhan pysymistä Venäjällä
- Kelton Teologisen Instituutin haasteiden edessä
- Ulan Uden seurakunnan ja sen tulevan kirkon puolesta
- Inkerin kirkon ja Suomen kirkon järjestöjen yhteistyön puolesta
- Viisautta Inkerin kirkon kustantamolle julkaistavien kirjojen valinnassa
- Voimia Suomen kirkon uudelle arkkipiispalle kantaa piispanristiä suuressa kirkossamme
- Hyvää kevättä, jotta kylvöt onnistuisivat Suomessa ja Venäjällä

”Sinä teet tuulista sanasi viejät ja panet liekit palvelijoiksesi. ” Psalmi 104:4

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.